INKIJKVERSIE SCRIPT

DE NUL, DE NIKS EN DE NIEMAND

(Drie mannen op zoek naar geluk)

Musical

door

RUTGER LOMMERSE

Muziek

Erik Potters

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE NUL, DE NIKS EN DE NIEMAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUTGER LOMMERS, muziek ERIK POTTERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.

2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.

3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: + beschrijving in korte zinnen en trefwoorden

Verteller - persoon die middels zijn aanwezigheid en warme, nieuwsgierig makende stem het publiek gereed maakt voor hetgeen op het speelplan te gebeuren staat.

Drie ontsnapte boeven - in wezen goeierikken. Slachtoffers van een te streng justitieel apparaat. Op zoek naar meer geluk in hun leven. Elk gelovend in andere middelen om dit geluk te verwezenlijken.

- Rob - ondanks klein hartje dominant, de baas willen zijn, gelovend in macht als geluksbrenger.
- Koen - gelovend in rijkdom, geld als zaligmakend. Lijdzaam Rob volgend.
- Dick - op zoek naar liefde, genegenheid. Menselijker. Soms wat flauwer, zijig, afwezig, dromerig.

Twee agenten van politie - gezagsdragers van een tè streng systeem waarin ze zelf amper geloven. Koddig overkomend.

- Jansen - van de twee de slimste, zeker.
- De Vries - de domste, meelopend, drukker.

Drie circusmensen - hongerend naar succes met hun voorstelling. Offers brengend in de zin van ver -te voet- reizen om hun geluk te beproeven in onontgonnen gebied.

- Betsie - directrice annex spreekstalmeesteres. Gezien haar uiterlijk ook meesteres op 'n ander vlak, zeker in de relatie met Hubèrt. Zweepje, ruitjesnylons, pumps, hooguitgesneden body, slipjas, zwaar opgemaakt, sigaartje. Ze komt als sterk van karakter over maar kan met felle uithalen erg veranderlijk van bui zijn. Ze blaft haar mensen toe maar is toch moederlijk, goed en zorgzaam. Een vrouw waarbij je twijfelt als ze nadert: Gaat ze me kussen of gaat ze me slaan?
- Hubèrt - de dommekracht, onderdanig, zeker aan Betsie met wie hij stiekem 'iets' heeft. In zeldzame momenten zal hij opkomen voor dat 'iets' maar bij tegenwind snel weer in z'n schulp kruipen.

- Christien - lief, teer, blozend, jong, opgroeiend circusmeisje. Vlechtjes, sproetjes? Ze moet wat acrobatiek kunnen en in een hoge paal kunnen klimmen.

Drie wezens - geen figuren die je alle dagen op straat aantreft maar wel met alledaagse eigenschappen en beslommeringen. Niet gelukkig binnen hun huidige bestaan.

- Wegwijzer - zelf de weg kwijt. Indien mogelijk broodmager, paalachtig figuur met superstrak kostuum. Zijn armen en handen zijn z'n wijzers. Door er mee te draaien verandert hij de woorden "hier" en "daar".
- Kraamvrouw - haar leven is haar werk; verkoop vanuit een kraam waar ze letterlijk in vergroeid zit. Een uithaal naar haar werk wordt gezien als een aanval op haar hele wezen.
- Negatief - nieuwsgierig, wil overal kennis mee maken. Snel terneergeslagen als hij wordt aangesproken op z'n beperkingen. Donkere kijk op het leven.

Dozenvolk - aantal onbeperkt. Een blij volk, dat blijkbaar een harmonieuze samenleving heeft gecreëerd. De ruïne staat voor een lang vervlogen tijd waarin ze overheerst werden. Dit alles allang vergeten zijnde ontvangen zij de nieuwkomers zonder argwaan en laten hun rare fratsen over zich heen komen. Vergelijk ze met geïsoleerd levende eilandbewoners die in vroegere tijden ons westerlingen met grote zeewaardige schepen eerder leergierig dan angstig ontvingen. Strakke kleurrijke balletkleding. Een beschilderde doos als hoofd waarin leeftijd, karakter, gemoed e.d. te herkennen zijn. Wellicht zijn monden en wenkbrauwen verstelbaar als emoties veranderen. Enkele dozen vervullen in hun samenleving een bepaalde functie en zijn dan in een kledingstuk of attribuut als zodanig te herkennen. Er moet diversiteit in leeftijd zijn. Denk aan kinderen, 'n dikke doos, 'n sjieke doos e.d. In elk geval nodig:

- 'n fragiel meisje
- 'n oude doos
- kastelein
- bakker
- burgemeester

Geruime tijd voor de voorstelling speelt het orkest thema's van de in het spel gebruikte muziek. Het spel is voorzien van acht liedjes en twee circusmelodieën. De sferen van de liedjes variëren van opgewekt tot droevig en van dreigend tot blijmoedig. Genoeg variatie om 'dodere' momenten toch een gevoel mee te geven en om scènes ook muzikaal van sfeer te voorzien. Veel staat er niet op het toneel, althans zo lijkt het. We zien rechts achter een oude vervallen poort waarop een bordje 'niemandsland' bevestigd is. Over de gehele breedte achterin -op een stuk in het midden na- staan bouwsels, huisjes voorstellend, opgetrokken uit dozen van allerlei groottes uitgevoerd in felle primaire kleuren rood, blauw en geel. Het stuk in het midden betreft een uit soortgelijke dozen bestaande ruïne waarin nog net een kasteel te herkennen is. Wat het publiek niet weet is dat uit het ruïnemateriaal weer een prachtig kasteel is op te trekken. Al het dozenwerk is bij aanvang aan het zicht onttrokken door bijvoorbeeld jute doeken met groene verftinten en/of nepklimop.

Muziek kunt op vragen via Dhr. Lommerse, e-mailadres verkrijgbaar via de uitgever.

PROLOOG

VERTELLER: *(diepe, warme, dwingend om naar te luisteren stem. Zijn rustgevende stem brengt het publiek tot rust en bereidt het voor op de aanvang van het spel)* Welkom, welkom, welkom! Welkom op dit vredige stukje aarde. Een klein paradijs? Een als door een wonder van al het wereldse geweld gespeend gebleven partje globe? Een oase van stilte? Een stuk aardkloot waar de tand des tijds en de daaraan gepaard gaande geweldsgeschiedenis geen vat heeft kunnen krijgen? Vergis u niet! Ooit waren deze ons omringende bomen getuige van een bittere strijd; een niets of niemand ontziende slag. Een oorlogsmachine lopend op onbegrip en vooroordelen, gevoed door honger naar macht, land, rijkdom, succes en vrouwen. Met geweld... *(hij scheurt een doek doormidden dat later in het spel terugkomt als stukken landkaart)*...op zoek naar geluk.

Door een wonderlijke speling van de natuur zijn deze bossen bij machte flarden historie te binden en ons deze geschiedenis opnieuw voor te schotelen. Onze fouten uit het verleden op te rakelen... ter lering. Ter lering! Niemand weet hoe, niemand weet wanneer. Gisteren? Morgen? Ja, misschien wel ..... NU!

Scène 1

(Vanachter het publiek komen drie mannen op. Ze hebben streepjespakken aan met nummers erop. Elk streepjespak heeft een andere kleur. De mannen zijn met lange kettingen aan elkaar gebonden, hun handen zijn geboeid en aan hun benen bungelen 'loden' bollen. Ondanks deze beperkte bewegings- vrijheid zijn ze ontsnapt. Duidelijk is aan hun spel te zien dat ze voor iets op de vlucht zijn. Ze zijn gehaast, kijken telkens om en zeggen teksten als: "Opschieten", "Haast je een beetje", "Snel", "Sneller" e.d. In het midden van het toneel houden ze stil. Rob haalt een blijkbaar verworven sleutel voor de dag en toont deze aan het publiek, dit geeft hoop! Snel worden de sloten geopend. Plots het schelle geluid van politiefluitjes. Ze reageren geschrokken en werken nu nóg sneller om zich uit hun boeien te bevrijden. Het boeienmateriaal achterlatend vluchten ze gehaast de bossen in)

Scène 2

(Druk op hun fluitjes blazend komen twee politie-agenten op, knuppels in hun hand. Overduidelijk zijn ze 'boeven' aan het achtervolgen. Zij slaan aan het zoeken op het speelveld. Ook hun zoekmethode wordt begeleid met hun fluitjes. Aan het langzaam wordende gefluit is te horen dat ze de boeven kwijt zijn. Van de twee is Jansen de slimmere, De Vries de dommere. De Vries zoekt iets langer door)

JANSEN: Agent De Vries? *(geen reactie, dan harder)* Agent De Vries!

DE VRIES: *(hij houdt z'n fluitje in z'n mond en fluit)* Ja?

JANSEN: *(een beetje geërgerd)* Al iets gevonden?

DE VRIES: *(fluitend en schuddend met het hoofd)* Nee.

JANSEN: *(meer geërgerd)* Waar heb je allemaal al gezocht? *(de Vries geeft al fluitende uitgebreid antwoord, druk wijzend en grote gebaren makend. Dit soort situaties hebben zich blijkbaar eerder voorgedaan, Jansen ergert zich eraan maar kent een remedie)* De Vries?

DE VRIES: *(fluit)* Ja?

JANSEN: Kijk eens daar.

DE VRIES: *(fluit)* Waar?

JANSEN: Daar. *(de Vries kijkt de andere kant op, Jansen geeft hem een tik op de kop met z'n knuppel. Dit soort tikken gaan natuurlijk gepaard met een slag op een trom. De Vries wiebelt even op z'n benen, maar is er snel weer bij, het fluitje uit de mond. Jansen is inmiddels weer aan het zoeken en stuit op de kettingen en boeien)* Aha!

DE VRIES: *(hij komt er vlug bij staan en zegt heel interessant doend ook)* Aha!

JANSEN: Aha!

DE VRIES: Aha!

JANSEN: *(hij kijkt eens geërgerd)* Waar is dit een aanwijzing voor agent De Vries?

DE VRIES: Uh... een oudijzerhandel?

JANSEN: Een oudijzerhandel? Kijk eens daar.

DE VRIES: Waar?

JANSEN: Daar. *(de Vries kijkt en krijgt weer een klap op z'n kop)* Dit is een aanwijzing dat die schurken hier zijn geweest, ze hebben zich bevrijd uit de boeien.

DE VRIES: *(een beetje bekomend van de klap)* Waarom achtervolgen we ze zolang, agent Jansen, ze hebben niet veel gedaan?

JANSEN: Juist, agent De Vries, heel juist, ze hebben niet veel op hun kerfstok, die drie, die niksnutten, maar da's niet belangrijk, wet is wet, zij behoren in het gevang en daar gaan wij -wetsdienaren- voor zorgdragen.

DE VRIES: *(hij heeft het begrepen en meet zich een strenge houding aan)* Juist!

JANSEN: Al vluchten ze tot in de bergen van Zwitserland, wij zullen ze achtervolgen.

DE VRIES: Juist!

JANSEN: Al vluchten ze naar de eilanden van Griekenland, wij zullen ze achtervolgen.

DE VRIES: Juist! *(gaat er nog een schepje bovenop doen)* Al... uh.... vluchten ze tot in uh... Disneyland, wij zullen ze achtervolgen!

JANSEN: *(weer geërgerd)* Juist. Kijk eens daar. *(hij heeft de knuppel reeds in de aanslag)*

DE VRIES: Waa... ah, nee hoor, daar trap ik mooi niet in.

JANSEN: Nou, daar dan. *(hij wijst een andere kant op)*

DE VRIES: Waar? *(hij kijkt en krijgt weer een klap op z'n kop)*

JANSEN: Hoe ver ze ook gaan, we zullen ze krijgen. We gaan eerst de bossen uitkammen en daarna gaan we door die oude poort. We zijn niet voor niets: de lange arm der wet!

(ze zingen het lied en gaan daarna al zoekende de bossen in, de kettingen achterlatend)

LIED: **De lange arm der wet.**

Refrein:
Opgelet! Opgelet!
Voor de lange arm der wet.
Boeventronies, dievenpak,
wij geven hen hun vet.
Opgelet! Opgelet!
Voor de lange arm der wet.
Draait men u expres 'n loer,
wij lichten hen van 't bed.

Couplet 1:
'n Flessentrekker nadert,
verkoopt knollen voor citroenen,
u calculeert heel driftig mee,
't gaat werkelijk om miljoenen.
Hij 's koud één tel 't hoekje om
en u voelt zich afgezet
Geen nood, m'n broeder, d'r is altijd nog:
De lange arm der wet!

Refrein:
Opgelet! Opgelet!
Voor de lange arm der wet.
Boeventronies, dievenpak,
wij geven hen hun vet.
Opgelet! Opgelet!

Voor de lange arm der wet.
Draait men u expres 'n loer,
wij lichten hen van 't bed.

Couplet 2:

't Zwerk is hemelsblauw deez dag,
u besluit te gaan kamperen.
U mag dat jaar na jaar graag doen,
het elders bivakkeren.
U keert vermoeid terug van uw reis,
't geboefte vertrekt net.
Berust, kameraad, wij staan paraat:
De lange arm der wet!

Refrein:

Opgelet! Opgelet!
Voor de lange arm der wet.
Boeventronies, dievenpak,
wij geven hen hun vet.
Opgelet! Opgelet!
Voor de lange arm der wet.
Draait men u expres 'n loer,
wij lichten hen van 't bed.

Veegt men met u aan de vloer,
dan zijn wij aan zet!

Scène 3

(Een rommelige kar met circusmateriaal en 'n eenvoudig dicht te trekken toneeldoek wordt voortgetrokken door een 'sterke man', gespierd, kaal, een streepjeszwempak dragend. Naast twee lange blauwgestreepte palen vindt men op de kar een mand met daarop zittende de circusdirectrice annex spreekstal- meesteres. Zij draagt een slipjas, een hoge hoed, ruitjesnylons, hoog uitgesneden body, 'n zweep. Ze is dik opgemaakt en rookt een sigaartje. Achter de kar holt nog een mooi jong meisje met twee zware tassen)

BETSIE: *(knalt eens met de zweep tijdens het opkomen)* Hup Hubèrt! *(als ze in het midden van het toneel zijn aangeland)* Ja, even pauze. *(Hubèrt sjokt nog door, fel)* Pauze! *(Hubèrt stopt, opent het gordijn waarna Betsie gewichtig van de kar af schrijdt. Ze gooit 'n sigarenpeukje voor de voeten van Hubèrt die dat met veel geweld uitstampt)* Wat ben je toch een krachtige man Hubèrt. Hier een lekkere pakkerd van me. *(ze kust hem op z'n kale hoofd)* Jakkie, nat. Nou, kom hier lekkere dampende zweetbeer van me. *(ze dept het zweet van z'n kale hoofd met een witte lap met tekens, 'n deel van de door de verteller doormidden gescheurde lap. Ze kust hem nog eens op het kale hoofd)* En jij bent er ook al, kom hier lieverd, wat zijn jullie toch een schatten, dat je zo'n rekening met me houdt, dat ik mijn krachten en schoonheid niet verspil aan zoiets gewoontjes als... lopen. Haaa, ik geloof dat wij in onze opzet aan het slagen zijn: nieuwe, maagdelijke, onontgonnen gebieden aandoen met ons circus. Ons wereldcircus! *(trots)* Circus "BETSIE"! *(afknappend op die naam)* Ja, we moeten ooit eens naar die naam kijken hoor, die klinkt zo goedkoop. *(dan weer vol plannen)* Ik denk dat we eens een nieuwe weg inslaan. Die poort door! Daar liggen ongekende kansen, onbekende werelden, daar gaan wij successen oogsten. Díe poort door. Zal dat nog lukken jongens? *(Hubèrt gromt wat)* Zeg nou eens gewoon "Ja Betsie", snoepie van me. *(bijt eens in z'n oor)* Rrrrr. En jij meissie?

CHRISTIEN: Ja juffrouw Betsie.

BETSIE: Ach, zeg toch Betsie meid. Je begint al flink te rijpen. straks vallen de mannen met bosjes voor je. Hè, grote meiden onder mekaar. Zeg maar Betsie hoor. Dan zal ik jou 'Tien' noemen, geen Christien meer, of Christientje. Gewoon 'Tien', je bent geen kleine

meid meer. Goed?

CHRISTIEN: Ja, uh... Betsie.

BETSIE: Ah, ik ben zo trots op jullie. *(geeft beiden een kusje)* Goed, we gaan. *(iedereen zet zich in gereedheid, als Betsie plots de kettingen ziet, ze reageert fel)* Hé, wat is dat? Hebben jullie spullen van de wagen laten vallen? *(gedrieën lopen ze er naar toe)* Kettingen. *(ze kijken eens om zich heen of niemand iets ziet)* Die nemen we mee. Je weet nooit waar we ze voor kunnen gebruiken. Hubèrt. *(terwijl Betsie voor het gordijn wacht, legt Hubèrt de kettingen op de kar. Als hij klaar is wil hij de kar weer voort gaan trekken. Betsie knipt eens met de vingers ten teken dat hij eerst het gordijn voor haar moet openen wat hij dan ook doet. Ze neemt plaats op de mand)* Vooruit, toe maar. *(ze klapt eens met de zweep)* Kom Tien, bij de groep blijven. *(Christien sjokt er weer achteraan met haar tassen. Hubèrt opent de poort en trekt de kar erdoor. Christien loopt door de poort, zet de tassen neer en sluit de poort achter zich)*

Scène 4

(In de bossen komt weer wat beweging. In het zicht komen Rob en Koen die oplettend om zich heen kijken)

KOEN: Is de kust veilig, Rob?

ROB: Ik geloof het wel. *(deze woorden geven Koen wat meer vertrouwen, snel uit de bossen komend loopt hij naar de plaats waar ze de kettingen hebben achtergelaten, hij zoekt ernaar)*

KOEN: *(veel te hard)* Hé Rob, die kettingen hebben we hier toch laten liggen, daar zouden we mooi nog een hoop geld van ku...

ROB: *(ook met bewegingen tot stilte manend spoedt hij op Koen af)* Stil joh, je weet toch niet of ze nog in de buurt zijn.

KOEN: *(met zachtere stem)* Maar de kettingen zijn weg.

ROB: Nou en, wil je ze weer aan dan?

KOEN: Geld man, duiten, knaken, poen, zoiets levert nog wel wat op hoor. *(hij zoekt verder)*

ROB: Van later zorg. Waar is Dick? Dick! *(Dick is gebukt aan de bosrand met iets bezig)* Wat heb je daar?

DICK: Torretjes, Hier een groepje en hier een alleen. Die is vast z'n moeder kwijt. Zielig, kom maar gauw jongen. Och arm. *(hij aait zgn. het torretje in z'n hand)*

ROB: Dick, kerel, daar hebben we nu toch geen tijd voor. Kom hier, Koen ook.

DICK: *(zet het torretje neer)* Nou snel naar je moeder. Daag. Wat zeg je? Jaah! Daa...

ROB: Dick!

DICK: O ja.

ROB: *(hij heeft het groepje bij elkaar, als blijkt dat Dick toch nog stiekem naar het torretje staat te zwaaien tikt Rob hem eens tegen het hoofd)* We moeten nog voorzichtig zijn, maar ik denk dat het gelukt is. Ik denk dat we weer vrij zijn. Ach vrij! Eindelijk weer vrij. *(richting publiek, maar ook in zichzelf)* Je stopt toch niet iemand in de gevangenis voor het weghalen van een auto! Nou ja, goed, eventjes dan, maar toch niet zo lang! Bovendien had ik hem nodig om m'n oude zieke moeder naar het ziekenhuis te brengen. Nu is ze er niet meer.

KOEN: En ik dan. Ik had wat brood weggehaald. Maar dat moest want ik had het nodig voor m'n zusje en mezelf. We hadden al twee dagen niet gegeten! En daarvoor zó lang naar de gevangenis.

DICK: En ik voor het ingooien van een ruit. Ik was zo kwaad hè, zooo kwaad, ik moest dat ergens op afreageren. Beter op een ruit dan op een mens nietwaar? En dan zó lang de gevangenis in.

ROB: Ja, ik had natuurlijk een Fiatje kunnen nemen i.p.v. een Rolls Royce, maar het voelde wel machtig mooi. *(hij doet alsof hij stuurt met een arm nonchalant uit het raam)* Vroem, vroem.

KOEN: Tja, ik had uiteraard een halfje wit kunnen nemen i.p.v. croissantjes en tijgerbolletjes, maar ze waren zo fijn duur, en dat maakt ze een stuk lekkerder. Mjammie.

DICK: Ja en ik had natuurlijk een kelderraampje kunnen inpingelen i.p.v. een glas in lood roosvenster maar ik was zo kwaad hè, zooo kwaad dat ze m'n meisje hadden afgepikt. *(weer verliefd)* Zo'n lief en mooi meisje. Maar dat is toch nog geen reden om me zó lang in de gevangenis te stoppen.

ROB: En zeker niet om ons zo te behandelen. Een gevangenisdirecteur heeft niet het recht om ons elke dag een... een.... nul te noemen. *(verontwaardigde toon)* Een nul!

KOEN: Een niks!

DICK: Een niemand!

ROB: *(triest)* Maar zo voel ik me helaas wel.

KOEN: Ja.

DICK: Ja.

ROB: Een nul.

KOEN: Een niks.

DICK: Een niemand.

ROB: *(opgewekter)* Had ik maar zo af en toe een tikkeltje geluk.

KOEN: Ja!

DICK: Ja!

KOEN: *(tegen Rob)* Wat zou jou nou gelukkig maken?

ROB: Ha, dat is niet zo moeilijk. Macht! Machtig zijn. De baas zijn. *(hij krijgt een verlekkerde blik in z'n ogen)*

KOEN: Ik zou rijk willen zijn, een fortuin willen hebben, elke dag de geldstukken door de vingers laten glijden. Me rijk voelen, dat zou me gelukkig maken.

DICK: En wat mij gelukkig zou maken. Liefde, gewoon, dat een meisje mij heel graag mag.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

TONEEL UITGEVERIJ VINK

“Samenspelen” is ons motto